

Vejen for Personligheder, der ellers vanskeligt vilde faa aktiv Del i Politik, hvad der maa anses for en Styrkelse af det saglige Lovgivningsarbejdet.

Hvis Junigrundloven med dens fælles Vælgerkorps og frie Opløsningsret havde faaet Lov til gennem Tiderne at danne Grundlag for vort politiske Liv, kunde der efter Flertallets Opfattelse muligvis have udviklet sig en fast Tokammertradition, som ikke havde givet Anledning til Konflikter. Men saaledes som Danmarks politiske Historie havde formet sig, havde Konflikterne mellem de to Ting været saa fremtrædende, saa dybtgaaende og saa hyppige, at det maatte anses for Hovedopgaven ved Forfatningsspørgsmaalets Løsning at *fjerne enhver Mulighed for saadanne uløselige Konflikter*. Vejen hertil havde for Flertallet i Udvalget ligesom for Flertallet i Forfatningskommissionen været den at give *Den Forenede Rigsdag* den afgørende Magt saavel i politiske Magtspørgsmaal som i finansielle Spørgsmaal samt i saadanne Sager, der efter deres Natur er af Vigtighed for hele Nationen. »Det er ved Udvidelse af dette Forfatningsled, at det er lykkedes at sammensmelte de politiske Fordele ved Ætkammersystemet med de saglige Fordele, der er forbundet med et Lovgivningsarbejde i to Afdelinger.«

Heraf fulgte imidlertid en væsentlig Ændring i den herskende parlamentariske Tradition, idet Folketingsparlamentarismen ved den nye Grundlovs Ikrafttræden vilde blive afløst af en *Rigsdagsparlamentarisme*.

Flertallet havde ved adskillige Ændringsforslag søgt at trække *Grænserne* mellem Den Forenede Rigsdags og de to Tings Omraade noget skarpere op, end sket var i Kommissionsbetænkningen. Hovedsynspunktet havde været: at holde Lovgivningsarbejdet i de to Ting inden for de saglige Rammer og henvise alle politiske Konfliktspørgsmaal til Den Forenede Rigsdag, herunder ogsaa Forespørgsler af politisk Natur samt alle Paastande paa Overgang til Dagsordenen.

Naar det havde været indvendt over for den af Kommissionsflertallet og Udvalgsflertallet foreslaaede Ordning, at den byggede paa rent Flertal og ikke gav nogen *Beskyttelse for Mindretallene*, vilde Flertallet hertil bemærke, at det for Regeringens Førelse er af største Vigtighed, at Magt og Ansvar følges, og at Rigsdagens Handlekraft ikke unødvendigt svækkes. Man pegede dog ogsaa paa, at Forslaget paa ingen Maade manglede Bestemmelser om Beskyttelse for bestaaende Mindretal, men skabte en saadan paa Punkter, hvor det var noget nyt i dansk Forfatningshistorie. »Dels sikrer Bestemmelsen om *Folkeafstemning*, at en kraftig Opinion baade paa Rigsdagen og blandt Vælgerne kan kræve en vedtagen Lov